

Lagrådsremiss

Åtgärder med anledning av coronaviruset

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 16 mars 2020

Magdalena Andersson

Martina Löfstrand
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås en möjlighet till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter i vissa fall. Åtgärden syftar till att dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för företag i följderna av utbrottet av det nya coronaviruset och åtgärderna för att begränsa smittspridningen. Förslaget innebär att anstånd kan beviljas efter ansökan med inbetalningen av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt, avseende högst tre månader vardera under tidsperioden januari–september 2020. Anståndet kan som längst gälla i ett år.

Det föreslås också att statens andel av kostnaderna för stöd vid korttidsarbete tillfälligt ska förstärkas samt ändrade ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagförslaget i lagrådsremissen. Ett mer konkurrenskraftigt stöd vid korttidsarbete.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 7 april 2020.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	8
3	Ärendet och dess beredning	9
4	Det nya coronaviruset får ekonomiska konsekvenser	10
5	Gällande rätt	10
5.1	Befintliga regler om anstånd med inbetalning av skatter och avgifter	10
5.2	Det nuvarande systemet för stöd vid korttidsarbete	13
6	Tillfälliga åtgärder med anledning av det nya coronaviruset	14
6.1	Behovet av tillfälliga skattekrediter med anledning av det nya coronaviruset	14
6.2	En tidsbegränsad möjlighet till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter ska återinföras	15
6.3	En tillfällig ökning av statens andel av kostnaden för korttidsarbete	17
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	19
7.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	19
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	20
8	Konsekvensanalys	20
8.1	Tillfälliga skattekrediter	20
8.1.1	Syfte och alternativa lösningar	20
8.1.2	Offentligfinansiell effekt	21
8.1.3	Makroekonomiska effekter	24
8.1.4	Effekter för företag	24
8.1.5	Effekter för miljön, jämställdheten, för enskilda och offentlig sektor och fördelningseffekter	25
8.1.6	Effekter för sysselsättning	25
8.1.7	Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	25
8.1.8	Förslagets förenlighet med EU-rätten	25
8.2	Korttidsarbete	26
8.2.1	Syfte och alternativa lösningar	26
8.2.2	Offentligfinansiella effekter	27
8.2.3	Effekter för sysselsättning	31
8.2.4	Effekter för företagen	32
8.2.5	Effekter för offentlig sektor	33

8.2.6	Effekter för enskilda	33
8.2.7	Effekter för den ekonomiska jämsällldheten	34
8.2.8	Effekter för inkomstfördelningen	34
8.2.9	Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	35
8.2.10	Förslagets förenlighet med EU-rätten.....	35
8.2.11	Övriga effekter.....	35
9	Författningskommentar	36
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	36
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	38

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall,

2. lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 1 och 3–9 §§ lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 17 kap. 1–7 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483) bevilja anstånd med inbetalning av sådan avdragen skatt som avses i 10 kap. 17 § första stycket 3 *skattebetalningslagen* och sådana arbetsgivaravgifter som avses i 10 kap. 17 § första stycket 4 *samma lag* och som gäller redovisningsperioderna februari–december 2009.

Anståndet får beviljas för högst två redovisningsperioder och för varje period längst till motsvarande förfallodag ett år därefter. Ett anstånd får efter ansökan förlängas, dock längst till den 17 januari 2011.

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ *skatteförfarandelagen* (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari–september 2020 med inbetalning av

1. avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som avses i 26 kap. 19 § 1 *skatteförfarandelagen*, och
2. mervärdesskatt som ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § *skatteförfarandelagen*, och vars redovisningsperiod är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal enligt 26 kap. 10 och 11 §§ *samma lag*.

Anstånd enligt första stycket 1 respektive 2 får beviljas för högst tre redovisningsperioder vardera om redovisningsperioden är en kalendermånad. Anstånd enligt första stycket 2 får dock beviljas för högst en redovisningsperiod om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket *skatteförfarandelagen* som infaller

¹ Senaste lydelse 2010:87.

närmast efter att anståndstiden upphör.

3 §

Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Anståndsbeloppet ska då betalas *enligt bestämmelserna i 16 kap. 6 § andra och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483).*

Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Anståndsbeloppet ska då betalas *senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.*

4 §

Den som har beviljats anstånd enligt 1 § ska betala kostnadsränta som enligt *19 kap. 6 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483)* gäller vid anstånd.

Den som har beviljats anstånd enligt 1 § ska betala kostnadsränta som enligt *65 kap. 7 § första stycket första meningen och tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244)* gäller vid anstånd.

5 §

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,3 procent per påbörjad kalendermånad *på beviljat anståndsbelopp fram till och med förfallomånaden.* Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,3 procent *på beviljat anståndsbelopp* per kalendermånad *från och med månaden efter att anstånd beviljas till och med den månad då anståndet ska betalas enligt 1 § tredje stycket.* Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Anståndsavgiften ska betalas senast *den dag då anståndet upphör.*

Anståndsavgiften ska betalas senast *den förfallodag som avses i 1 § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfallodag som avses i den bestämmelsen.*

Anståndsavgiften ska vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som ränta enligt *19 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483).*

Anståndsavgiften ska vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som ränta enligt *65 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244).*

6 §

Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i *skatteförfarandelagen (2011:1244)*.

7 §

Bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:483)* om debitering av skatt samt om betalning av skatt som omfattas av anstånd gäller också när anstånd har beviljats med stöd av denna lag.

Bestämmelserna i *skatteförfarandelagen (2011:1244)* om debitering av skatt samt om betalning av skatt som omfattas av anstånd gäller också när anstånd har beviljats med stöd av denna lag.

8 §

Bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:483)* om bestämmande, debitering och betalning av skatt gäller för anståndsavgift enligt denna lag.

Bestämmelserna i *skatteförfarandelagen (2011:1244)* om bestämmande, debitering och betalning av skatt gäller för anståndsavgift enligt denna lag.

9 §

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. *skatteförfarandelagen (2011:1244)*.

Denna lag träder i kraft den 7 april 2020.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Ett mer konkurrenskraftigt system för stöd vid korttidsarbete *Föreslagen lydelse*

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2020.

1. Denna lag träder i kraft den 7 april 2020.

2. De nya bestämmelserna ska dock tillämpas för tid från och med den 16 mars 2020.

3. För stöd som lämnas enligt 5 a § ska följande gälla för stödmånader som infaller under perioden den 16 mars 2020 till och med den 31 december 2020:

– Vid tillämpning av 13 § ska löneminskningen uppgå till 4, 6 respektive 7,5 procent om arbetstidsminskningen är 20, 40 respektive 60 procent.

– Vid tillämpning av 17 § andra stycket ska preliminärt stöd lämnas med ett belopp som motsvarar 98,6 procent av underlaget i 17 § första stycket.

3 Ärendet och dess beredning

I samband med finanskrisen 2008–09 vidtog regeringen åtgärder för att motverka negativa effekter för företag som kunde uppkomma som en följd av likviditetsproblem under den krisen. Regeringen föreslog bl.a. en ny lag om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall, se propositionen Ökade möjligheter till skatteanstånd (prop. 2008/09:113). Lagen trädde i kraft den 1 mars 2009.

I Finansdepartementet har ett förslag om ändringar i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall tagits fram. Förslaget innebär att anstånd med inbetalning av preliminär skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som avser redovisningsperioderna januari–september 2020 kan beviljas efter ansökan. Regeringen har under hand inhämtat synpunkter från Skatteverket. Skatteverkets synpunkter på förslaget finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/01043/S3).

I denna lagrådsremiss behandlas förslaget om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Regeringen beslutade den 15 februari 2018 att ge en särskild utredare i uppdrag att bl.a. analysera om och i så fall hur det svenska systemet med statligt stöd vid korttidsarbete kan göras mer konkurrenskraftigt. Utredaren skulle även analysera om det fanns behov av att kombinera systemet med åtgärder som t.ex. validering, utbildning eller annan kompetensutveckling för de arbetstagare som deltar i korttidsarbete. Om analysen visade på behov av förändringar skulle utredaren lämna sådana förslag, (dir. 2018:5).

Utredningen, som antog namnet Utredningen om ett mer konkurrenskraftigt system för stöd vid korttidsarbete, lämnade i augusti 2018 över delbetänkandet Ett mer konkurrenskraftigt system för stöd vid korttidsarbete (SOU 2018:66). Den 5 mars 2020 beslutade regeringen att inhämta Lagrådets yttrande över de förslag som finns i delbetänkandet. Lagrådet lämnade sitt yttrande den 10 mars 2020.

Därefter har fråga om att tillfälligt förstärka statens andel av kostnaderna för stöd som lämnas efter godkännande av Tillväxtverket uppkommit. Ett utkast till lagrådsremiss med förslaget som innebär att staten kommer att bära tre fjärdedelar av kostnaderna i stället för en tredjedel har därför tagits fram. Förstärkningen föreslås gälla för stödmånader som infaller under perioden den 16 mars 2020 till och med den 31 december 2020. Regeringen har under hand inhämtat synpunkter från Tillväxtverket och Konjunkturinstitutet. Konjunkturinstitutets synpunkter på förslaget finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/xxxxx/S1).

I denna lagrådsremiss behandlas förslaget att förstärka statens andel av kostnaderna för stödet samt ett tidigare ikraftträdande av lagförslaget i den tidigare lagrådsremissen. Förslaget i denna lagrådsremiss och förslaget i den tidigare lagrådsremissen är avsedda att lämnas i samma proposition. I avsnitt 8.2 lämnas därför en konsekvensanalys avseende båda förslagen.

4 Det nya coronaviruset får ekonomiska konsekvenser

Spridningen av det nya coronaviruset som orsakar sjukdomen covid-19 medför inte enbart humanitära konsekvenser utan även ekonomiska. Finansdepartementet bedömer i nuläget att den svenska BNP-tillväxten blir lägre 2020 på grund av virusutbrottet än vad som annars hade varit fallet. Spridningen av viruset har börjat få kännbara ekonomiska konsekvenser för svenska företag. Nedgången på börserna i Sverige och resten av världen under vecka 11 i år understryker detta. Konsekvenserna av coronavirusets spridning kan förväntas skilja sig åt mellan olika branscher. Vissa branscher kan förväntas hamna i ett allvarligt ekonomiskt läge på kort tid. Exempel på detta är besöksnäringen och flygbranschen som drabbas av en drastisk minskning av efterfrågan samtidigt som företagens kostnader i en betydande omfattning förväntas kvarstå. En minskning av efterfrågan i vissa delar av näringslivet och generellt större osäkerheter i ekonomin kan även indirekt påverka företag som inte är lika utsatta för de direkta följderna av coronaviruset. Sammantaget bedöms det nya coronaviruset få betydande ekonomiska konsekvenser för både enskilda branscher och den ekonomiska tillväxten.

5 Gällande rätt

5.1 Befintliga regler om anstånd med inbetalning av skatter och avgifter

Nedan följer en redogörelse för relevanta delar av det befintliga regelverket om anstånd med betalning av skatter och avgifter i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, och i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Skatteförfarandelagen

Enligt bestämmelserna i 26 kap. SFL ska bl.a. arbetsgivares sammanlagda skatteavdrag och arbetsgivaravgifter redovisas i en arbetsgivardeklaration för varje redovisningsperiod. Redovisningsperioden är en kalendermånad. Skatten och arbetsgivaravgifterna för varje redovisningsperiod ska enligt bestämmelserna i 62 kap. SFL som huvudregel betalas senast den 12:e i månaden efter redovisningsperioden. I januari samt i vissa fall även i augusti ska dock betalning senast ske den 17:e i respektive månad.

I detta sammanhang kan det nämnas att det av 3 kap. 3 § SFL framgår att med arbetsgivaravgifter avses arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980), skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och avgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Vidare framgår av 26 kap. SFL att den som är registrerad för mervärdesskatt ska lämna en mervärdesskattedeklaration för varje redovisnings-

period. Redovisningsperioden är enligt huvudregeln en kalendermånad. Om beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, exklusive unionsinterna förvärv och import, beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret är redovisningsperioden för mervärdesskatt dock ett kalenderkvartal, och om samma underlag beräknas uppgå till högst en miljon kronor är redovisningsperioden ett beskattningsår. Mervärdesskatten för redovisningsperioden en kalendermånad ska som huvudregel redovisas och betalas senast den 26:e i månaden efter periodens utgång (62 kap. 3 § och 26 kap. 30 § SFL). För redovisningsperioden ett kalenderkvartal ska skatten betalas senast den 12:e i andra månaden efter periodens utgång (62 kap. 3 § och 26 kap. 26 § SFL). Mervärdesskatten för redovisningsperioden ett beskattningsår ska betalas senast den 26:e i andra månaden efter periodens utgång (62 kap. 3 § och 26 kap. 33 § SFL), men i vissa fall ska skatten betalas senare, dvs. i samband med att inkomstdeklarationen lämnas (62 kap. 3 § och 26 kap. 33 a–33 b §§ SFL).

Bestämmelser om anstånd med betalning av skatter och avgifter finns i 63 kap. SFL. Av intresse i detta sammanhang är främst bestämmelsen i 63 kap. 15 § SFL, enligt vilken Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skatter och avgifter om det finns synnerliga skäl. Bestämmelsen har ett snävt tillämpningsområde (se prop. 1996/97:100 s. 427–431, jfr prop. 2010/11:165 s. 1041). Huvudsyftet med paragrafen är att vid tillfälliga betalningsproblem ge den skattskyldige skäligen råd för att kunna betala skatten eller avgiften. Anstånd på grund av synnerliga skäl får i princip bara beviljas om ett anstånd är till fördel för både den skattskyldige och det allmänna. Det bör därför klart framgå att ett anstånd inte leder till kreditförluster för det allmänna. Om den skattskyldige inte bedöms kunna betala skatten eller avgiften efter anståndstiden ska anstånd som utgångspunkt alltså inte beviljas. I propositionen anges vidare uttryckligen att särskild restriktivitet bör iakttas om anstånd söks av näringsidkare eller för betydande belopp. I dessa fall bör dock den skattskyldige genom korta anståndstider, i regel längst en eller två månader, förmås att genom andra åtgärder få till stånd en lösning på sina betalningsproblem (prop. 1996/97:100 s. 430). Det anförs även att det kan finnas större fog för att ge anstånd med belopp som motsvarar den skattskyldiges egen inkomstskatt än med ett belopp som motsvarar t.ex. avdragen skatt (prop. 1996/97:100 s. 431).

I 63 kap. 23 § SFL anges vidare att om det kan antas vara till fördel för det allmänna, får Skatteverket bevilja anstånd med betalning av skatt eller avgift. Av förarbetena framgår bl.a. följande (se prop. 2010/11:165 s. 1043 f.). Ett anstånd anses vara till fördel för det allmänna om det främjar utsikterna för att skatten eller avgiften kommer att betalas. Anståndet ska alltså framstå som ett bättre alternativ än att låta fordringen gå till indrivning. Det anges vidare att Skatteverket får bevilja det aktuella anståndet. Den skattskyldige har alltså inte rätt att få anstånd på den grunden att det är till fördel för det allmänna. Paragrafen innehåller alltså enbart en befogenhet för Skatteverket och ingen rättighet för den skattskyldige. Detta innebär att Skatteverket inte är bundet av reglerna i 63 kap. 16 och 22 §§ om anståndsbeloppets storlek eller hur lång anståndstiden ska vara. Detta styrs enbart av vad som är till fördel för det allmänna. Mot bakgrund av att den skattskyldige inte har rätt till anstånd får Skatteverkets beslut inte överklagas.

Bestämmelser om ränta finns i 65 kap. SFL. I 65 kap. 2 § SFL anges bl.a. att ränta som ska påföras (kostnadsränta) ska beräknas när det finns ett underskott på skattekontot. Av 65 kap. 7 § SFL framgår bl.a. att om anstånd med betalning av skatt eller avgift har beviljats och anståndsbeloppet ska betalas när anståndstiden har gått ut, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då anståndsbeloppet senast ska vara inbetalt. Enligt 65 kap. 4 § SFL beräknas kostnadsräntan, om inte annat föreskrivs, efter en räntesats som motsvarar basräntan. I 65 kap. 3 § SFL anges bl.a. att basräntan ska fastställas på grundval av 125 procent av räntesatsen för sexmånaders statsskuldväxlar och gälla från och med kalendermånaden närmast efter fastställandet.

Vidare framgår av 65 kap. 13 § SFL bl.a. att om skatt eller avgift inte betalas i rätt tid, ska kostnadsränta betalas från och med dagen efter den dag då beloppet senast skulle ha betalats. Kostnadsräntan beräknas då efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter till och med den dag då ett beslut om att lämna beloppet till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet av betalningssäkring registreras i utsoknings- eller indrivningsdatabasen. Därefter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan.

I 70 kap. 1 § SFL anges bl.a. att om ett skattebelopp eller avgiftsbelopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om vissa förutsättningar är uppfyllda. Av 70 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att om det finns särskilda skäl får Skatteverket avstå från att lämna en fordran för indrivning. Om en fordran på skatt eller avgift har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan enligt 65 kap. 13 § andra stycket SFL för tiden efter överlämnandet och driva in den (70 kap. 4 § SFL).

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Under finanskrisen 2008–09 infördes tillfälliga anståndsbestämmelser genom lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (se prop. 2008/09:113, bet. 2008/09:SkU27, rskr. 2008/09:175). Möjligheten att bevilja anstånd enligt den lagen var tidsbegränsad men lagen som sådan var inte tillfällig.

Av 1 § framgår bl.a. att Skatteverket efter ansökan får bevilja anstånd med inbetalning av anställdas preliminära skatt och arbetsgivaravgifter. Enligt gällande reglering kan anståndet endast avse sådan preliminär skatt och sådana arbetsgivaravgifter som gällde redovisningsperioderna februari–december 2009. Enligt bestämmelsen får anstånd beviljas för högst två redovisningsperioder och för varje period längst till motsvarande förfallodag ett år därefter.

Enligt 2 § beviljas anstånd om inte särskilda skäl talar emot det. Skatteverket ska vidare återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det (3 §).

Den som har beviljats anstånd ska betala den kostnadsränta som gäller vid anstånd (4 §). Utöver ränta ska den som har beviljats anstånd betala en anståndsavgift. Anståndsavgiften tas ut med 0,3 procent per påbörjad

kalendermånad på beviljat anståndsbelopp fram till och med förfallomånaden. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån. Anståndsavgiften ska betalas senast den dag då anståndet upphör (5 §).

5.2 Det nuvarande systemet för stöd vid korttidsarbete

Korttidsarbete innebär att arbetstagare tillfälligt går ned i arbetstid och lön.

Den nuvarande regleringen av stöd vid korttidsarbete trädde i kraft den 1 januari 2014 och aktiveras genom att regeringen meddelar föreskrifter om att stöd ska lämnas (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, rskr. 2013/14:56). Syftet med stöd vid korttidsarbete är att kunna stödja sysselsättningen och dämpa arbetslösheten i synnerligen djupa lågkonjunkturer. Bakgrunden till införandet av stödet var de erfarenheter som fanns från lågkonjunkturen efter finanskrisen 2008. Stödet syftar till att i mycket allvarliga konjunkturella situationer bevara arbetstillfällena vid företag som möter en vikande efterfrågan. Den nu gällande lagstiftningen har hittills inte tillämpats.

Nuvarande regler för statligt stöd vid korttidsarbete innebär att staten, arbetsgivaren och arbetstagaren delar på kostnaderna för korttidsarbete. Kostnaderna för korttidsarbete utgörs av den lön inklusive arbetsgivaravgifter som motsvarar arbetstidsminskningen. Det statliga stödet lämnas med en tredjedel av detta underlag (prop. 2013/14:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 6.17.5.1.3).

Enligt gällande regler får stöd endast lämnas om det råder en synnerligen djup lågkonjunktur eller är sannolikt att en sådan är nära förestående. Ytterligare ett villkor är att stödet inte ska hindra en samhällsekonomiskt önskvärd strukturomvandling eller medföra andra nackdelar. Stödet aktiveras genom att regeringen meddelar föreskrifter för en stödperiod om tolv månader. Denna period kan förlängas tolv månader. Företagen ansöker sedan hos Skatteverket om stöd (s.k. preliminärt stöd) som lämnas enligt tre fasta nivåer för arbetstids- och löneminskning. Stödet betalas ut via skattekontot hos Skatteverket.

För att ge rätt till preliminärt stöd ska en arbetstagares arbetstidsminskning vid deltagande i korttidsarbete under en avtalsperiod uppgå till 20, 40 eller 60 procent av ordinarie arbetstid. Löneminskningen ska uppgå till 12 procent av ordinarie lön om arbetstidsminskningen är 20 procent, till 16 procent om arbetstidsminskningen är 40 procent och till 20 procent om arbetstidsminskningen är 60 procent. De angivna nivåerna är fasta och kan inte ändras i centrala eller lokala avtal.

Stöd kan lämnas till såväl arbetsgivare som är bundna av kollektivavtal som arbetsgivare som inte har kollektivavtal. Förutsättningarna för att få preliminärt stöd ser dock något olika ut för de två fallen.

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd är skyldig att göra en avstämning för att fastställa ett slutligt stöd. Avstämningen innebär en jämförelse och bedömning av om den genomsnittliga arbetstids- och löneminskningen som har tillämpats överensstämmer med de angivna nivåerna i lagen och de avtal som slutits.

Om det preliminära stödet har beräknats på en större arbetstids- och löneminskning än den som faktiskt tillämpats är arbetsgivaren skyldig att betala tillbaka skillnaden mellan preliminärt och slutligt stöd. En arbetsgivare kan också ha rätt till ytterligare stöd motsvarande skillnaden mellan preliminärt och slutligt stöd, om det preliminära stödet har beräknats på en lägre arbetstids- och löneminskning än den som faktiskt tillämpats.

En arbetsgivare är vidare skyldig att betala tillbaka allt preliminärt stöd som har betalats ut för en arbetstagare under en avtalsperiod om den tillämpade genomsnittliga arbetstids- och löneminskningen inte motsvarar en stödnivå som anges i lagen eller saknar stöd i avtal. Samma sak gäller om arbetsgivaren ger in en anmälan om avstämning för sent, inte anger återbetalningsskyldighet eller anger återbetalningsskyldighet med för lågt belopp. En arbetsgivare som har lämnat oriktiga uppgifter eller på annat sätt förorsakat att stöd lämnats på fel grund kan bli helt eller delvis återbetalningsskyldig.

Eventuell återbetalningsskyldighet eller rätt till ytterligare stöd regleras genom debitering eller kreditering av arbetsgivarens skattekonto.

6 Tillfälliga åtgärder med anledning av det nya coronaviruset

6.1 Behovet av tillfälliga skattekrediter med anledning av det nya coronaviruset

Regeringens bedömning: En tidsbegränsad möjlighet till anstånd med betalning av vissa skatter och avgifter bör införas. Även mervärdesskatt bör omfattas av möjligheten till anstånd.

Skälen för regeringens bedömning: Med hänsyn till den allvarliga situation som vissa delar av det svenska näringslivet befinner sig i eller befaras hamna i på grund av utbrottet av det nya coronaviruset finns det enligt regeringens mening anledning att överväga vissa extraordinära åtgärder. Åtgärderna ska syfta till att dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för företag i följderna av virusutbrottet och åtgärderna för att begränsa smittspridningen.

Ett sätt att underlätta för företagen i den rådande situationen är att ge Skatteverket möjlighet att bevilja anstånd med betalning av skatter och avgifter. Det finns enligt gällande regler en skyldighet för Skatteverket att bevilja anstånd om det finns synnerliga skäl (63 kap. 15 § SFL). Regeringen bedömer dock att den bestämmelsen inte är tillräcklig för att hantera likviditetsproblem av nu aktuellt slag. Bestämmelsen har ett snävt tillämpningsområde och bör tillämpas mycket restriktivt när det gäller näringsidkare. Det förutsätts vidare att anståndstiden är mycket kort, i regel endast en eller två månader. Regeringen bedömer att inte heller övriga anståndsbestämmelser i skatteförfarandelagen är tillräckliga för att dämpa de nu aktuella likviditetsproblemen.

Under finanskrisen 2008–09 infördes, som nämns ovan, tillfälliga anståndsmöjligheter genom lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall. Syftet med lagen var att dämpa likviditetsproblem för företag som t.ex. på grund av informationsasymmetrier inte kunde få lån på marknadsmässiga villkor på grund av finanskrisen. Möjligheten att bevilja anstånd var tidsbegränsad men lagen som sådan har inte upphävts. Regeringen bedömer därför att det är möjligt att genom vissa justeringar i den lagen göra anståndsregleringen tillämplig igen och att låta lagen omfatta även mervärdesskatt. Här kan även nämnas att Svenskt Näringsliv i ett brev till Finansdepartementet bl.a. har efterfrågat en möjlighet för företag att få anstånd med inbetalning av arbetsgivaravgifter och preliminärskatt avseende de anställda (dnr Fi2020/01001/S1).

6.2 En tidsbegränsad möjlighet till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter ska återinföras

Regeringens förslag: Skatteverket ges möjlighet att bevilja anstånd med inbetalning av arbetsgivares sammanlagda skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som gäller redovisningsperioder som infaller under januari–september 2020. Anståndet får beviljas för högst tre redovisningsperioder för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter respektive mervärdesskatt. För mervärdesskatt som redovisas kvartalsvis får anstånd beviljas för högst en redovisningsperiod. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt viss bestämmelse i skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att anståndstiden upphör.

Anståndsavgiften, som beräknas till 0,3 procent på beviljat anståndsbelopp, ska tas ut per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljas till och med den månad då anståndet ska betalas. Anståndsavgiften ska betalas senast den dag då anståndsbeloppet senast ska vara inbetalt.

Om anståndet har återkallats ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt viss bestämmelse i skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutet om återkallelse. Anståndsavgiften ska då betalas vid samma tidpunkt.

Synpunkter från Skatteverket: Skatteverket tillstyrker att förslaget genomförs och lämnar vidare vissa författningstekniska synpunkter.

Skälen för regeringens förslag: Vid utformningen av tillfälliga anstånd måste en avvägning göras mellan å ena sidan syftet att underlätta för i grunden sunda och livskraftiga företag med likviditetsproblem och å andra sidan risken för ett ökat spelrum för oseriösa företag. En anledning till att anstånd allmänt sett bör beviljas restriktivt är att uppbördsförlusterna blir större vid mer omfattande eller längre anstånd. Vidare är osäkerheten i dagsläget stor när det gäller hur omfattande de ekonomiska konsekvenserna av virusutbrottet kommer att bli. Sammantaget innebär detta att anstånd bör kunna beviljas för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, eftersom anstånd med den skatten och de avgifterna

bedöms särskilt förbättra företagens likviditet. För att underlätta ytterligare bör dessutom anstånd kunna beviljas för mervärdesskatt.

Den nuvarande regleringen i lagen (2009:99) innebär att anstånd kan beviljas avseende två redovisningsperioder, dvs. två kalendermånader. Här bör nämnas att en redovisningsperiod för mervärdesskatt i vissa fall kan vara ett kalenderkvartal, dvs. tre kalendermånader. Som nämns ovan anser regeringen att anstånd även bör kunna beviljas för mervärdesskatt. I syfte att ge de skattskyldiga likvärdiga förutsättningar att få anstånd bör anståndet beviljas för högst tre redovisningsperioder för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter respektive mervärdesskatt. För den som har ett kalenderkvartal som redovisningsperiod för mervärdesskatt bör anstånd dock beviljas för högst en redovisningsperiod.

Den som har beskattningsår som redovisningsperiod för mervärdesskatt bör inte omfattas av möjligheten till anstånd avseende mervärdesskatten. Skälet är att det kan antas att de tillfälliga likviditetsproblemen inte drabbar dessa företag lika hårt som de som betalar mervärdesskatt månads- eller kvartalsvis. För den som redovisar mervärdesskatt årsvis kan den långa redovisningsperioden i sig anses medföra effekter som liknar de som följer av ett beviljat anstånd.

Anståndet bör gälla för skatt och avgift som gäller redovisningsperioderna januari–september 2020. Skälet till att just dessa perioder föreslås är bl.a. att det i nuläget är svårt att bedöma hur lång tid de likviditetsproblem som har uppkommit och befaras uppkomma till följd av coronavirusets utbrott kommer att vara. Utvecklingen framöver skulle kunna ge anledning att införa en möjlighet till anstånd som avser redovisningsperioder efter september 2020. Regeringen avser att noga följa utvecklingen och effekterna av bestämmelserna. Regeringen vill här betona att detta förslag inte innebär att regeringen frångår sin inställning att näringslivet i ett normalläge ska säkerställa likviditeten och låna på marknadens villkor. Det är således med anledning av den allvarliga situationen efter coronavirusets utbrott som regeringen anser att ökade möjligheter till skatteanstånd ska återinföras.

I detta sammanhang kan det nämnas att skatt och avgift som gäller redovisningsperioderna januari–mars 2020 redan kommer att vara inbetald när anståndet beviljas. Ett beslut om anstånd innebär då att ett belopp motsvarande denna skatt och/eller avgift kommer att krediteras på den skattskyldiges skattekonto som en inbetalning.

Regeringen föreslår att anståndstiden får bestämmas till längst ett år räknat från dagen för beslutet om anstånd, för att möjliggöra ett anstånd som syftar till att förbättra företagens likviditet. Anståndsbeloppet bör betalas senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket SFL som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Enligt befintliga regler ska den som har beviljats anstånd betala kostnadsränta som beräknas med utgångspunkt i beloppets ursprungliga förfalldag. Enligt det befintliga regelverket ska den som har beviljats anstånd även betala en anståndsavgift. Anståndsavgiften tas enligt gällande reglering ut med 0,3 procent per påbörjad kalendermånad på beviljat anståndsbelopp fram till och med förfallomånaden. Fråga är om det finns skäl att nu ändra denna räntesats.

Kreditkostnaden bör inte understiga normal marknadsränta. En avgift som tillsammans med kostnadsräntan vid anstånd (för närvarande 1,25

procent), motsvarande en avdragsgill ränta på ca 6–7 procent, beräknas uppfylla det kravet. En anståndsavgift på 0,3 procent per påbörjad kalendermånad på beviljat anståndsbelopp fram till och med förfallomånaden motsvarar tillsammans med en kostnadsränta på 1,25 procent en ränta som får dras av med 6,6 procent $(1,25 + [13 \times 0,3]) / (1 - 0,214)$. Genom att en del av kreditkostnaden består av kostnadsränta enligt skatteförfarandelagen, kommer kostnaden att anpassas efter hur ränteläget förändras. Räntesatsen för anståndsavgiften bedöms därför alltså kunna uppgå till 0,3 procent. Anståndsavgiften bör tas ut på det beviljade anståndsbeloppet per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljas till och med den månad då anståndet ska betalas.

Anstånd ska enligt vad som redan gäller i dag kunna beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Skatteverket ska alltså i varje enskilt fall göra en prövning av om anstånd bör beviljas. Exempelvis bör företag som har icke försumbara skatteskulder inte kunna beviljas anstånd (se prop. 2008/09:113 s. 9).

Förslaget påverkar inte tidpunkten för lämnande av deklaration.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 1 och 3–9 §§ lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

6.3 En tillfällig ökning av statens andel av kostnaden för korttidsarbete

Regeringens förslag: För stöd som lämnas efter godkännande av Tillväxtverket höjs storleken på preliminärt stöd för stödmånader som infaller under perioden den 16 mars 2020 till och med den 31 december 2020 genom att underlaget för beräkning av preliminärt stöd multipliceras med 98,6 procent i stället för 43 procent. Löneminskningen ska uppgå till 4, 6 respektive 7,5 procent om arbetstidsminskningen är 20, 40 respektive 60 procent.

Synpunkter från Konjunkturinstitutet: Konjunkturinstitutet tillstyrker förslaget och framhåller bl.a. följande. Förslaget har förutsättningar att minska de negativa ekonomiska konsekvenserna av covid-19. Även om covid-19 innebär en allvarlig störning för många företag och branscher är den av temporär natur och ligger tydligt utanför företagets kontroll. Efterfrågan på drabbade företags varor och tjänster kommer därför successivt att öka igen när smittorisken ebbar ut. Det är en avgörande skillnad jämfört med t.ex. plötsliga fall i den globala efterfrågan som visar sig bli bestående för vissa företag och branscher. Som Konjunkturinstitutet lyfte fram i tidigare remissvar kan korttidsarbete i en sådan situation riskera hindra en nödvändig strukturomvandling. Så är dock inte fallet med covid-19. Många företag, inte minst i tjänstebanscher, kommer sannolikt i närtid att uppleva betydligt lägre efterfrågan än normalt på grund av covid-19. För att begränsa antalet uppsägningar behöver dels det statliga stödet vara generöst, dels behöver regelverkets tillämpning vara förutsägbar. Den tillfälliga höjningen av

statens andel av kostnaden till tre fjärdedelar är därför väl motiverad. Ett än mer flexibelt system där arbetstiden minskas med mer än 60 procent kan övervägas.

Skälen för regeringens förslag: Kostnaderna för korttidsarbete utgörs av den lön inklusive arbetsgivaravgifter som motsvarar arbetstidsminskningen. Det statliga stödet lämnas med en tredjedel av detta underlag. Underlaget för stöd beräknas genom att arbetstagarens ordinarie lön multipliceras med den avtalade arbetstidsminskningen enligt någon av de tre nivåerna för arbetstids- och löneminskningen samt med en individuell närvarokvot. Preliminärt stöd bestäms därefter genom att underlaget multipliceras med 43 procent (17 § lagen om stöd vid korttidsarbete). Övriga kostnader fördelas mellan arbetsgivare och arbetstagare enligt de nivåer som framgår av 13 § lagen om stöd vid korttidsarbete.

Med hänsyn till spridningen av det nya coronaviruset som orsakar sjukdomen covid-19 är det av stor betydelse att åtgärder vidtas för att dämpa effekterna av viruset för företag och samhällsekonomin. För att möta arbetsgivarnas behov i krisens spår anser regeringen att det finns skäl att under en begränsad period höja statens andel av kostnaden för korttidsarbete från en tredjedel till tre fjärdedelar av den totala kostnaden. Förstärkningen bör avse stöd som lämnas efter godkännande av Tillväxtverket. Systemet för stöd vid korttidsarbete kan därigenom bidra till större minskningar av arbetsgivarnas arbetskraftskostnader. På detta sätt ges arbetsgivarna bättre förutsättningar att klara de tillfälliga ekonomiska svårigheter som kan uppstå i utbrottets spår. Konjunkturinstitutet, som tillstyrker förslaget, bedömer att det är väl motiverat och har förutsättningar att minska de negativa ekonomiska konsekvenserna av covid-19. Regeringen föreslår därför att preliminärt stöd ska bestämmas genom att underlaget multipliceras med 98,6 procent. Regeringen bedömer att den förhöjda nivån bör gälla under stödmånader som infaller under perioden den 16 mars 2020 till och med den 31 december 2020.

Utgångspunkten bör vara att förhållandet mellan arbetsgivarens och arbetstagarens andel av kostnaden ska vara densamma som enligt gällande regler. Vid tillämpning av 13 § ska löneminskningen därför uppgå till 4, 6 respektive 7,5 procent om arbetstidsminskningen är 20, 40 respektive 60 procent. Detta innebär att arbetstagare kommer att drabbas av mindre omfattande löneminskningar än vad som annars varit fallet. Den tillfälliga höjningen av statens andel av kostnaden innebär således att systemet blir mer förmånligt för både arbetstagare och arbetsgivare. Att ytterligare minska arbetstiden bedöms inte vara praktiskt genomförbart till den 7 april 2020.

Lagförslag

Förslaget tas in i punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i lagen om stöd vid korttidsarbete.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

<p>Regeringens förslag: Ändringarna ska träda i kraft den 7 april 2020. Regeringens bedömning: Det behövs inga övergångsbestämmelser.</p>

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Den tidsbegränsade möjligheten till anstånd med inbetalning av arbetsgivares avdrag för preliminär skatt och arbetsgivaravgifter bör alltså enligt regeringen återinföras samt utökas till att gälla även mervärdesskatt. Ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Regeringen föreslår därför att lagändringarna ska träda i kraft den 7 april 2020. Detta innebär att Skatteverket från och med detta datum kommer att kunna bevilja anstånd som omfattar redovisningsperioder från och med januari 2020.

De nya anståndsbestämmelserna kan alltså i vissa fall innebära att ett beviljat anstånd avser skatter och avgifter som är hänförliga till redovisningsperioder före ikraftträdandet. Den skattskyldige ska betala kostnadsränta och anståndsavgift som beräknas på underlag av anståndsbeloppet. I detta sammanhang bör förbudet mot retroaktiv lagstiftning nämnas. I 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen anges att skatt eller statlig avgift inte får tas ut i vidare mån än som följer av föreskrifter som gällde när den omständighet inträffade som utlöste skatt- eller avgiftsskyldigheten.

När det gäller kostnadsräntan ska den beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Det ska dock understrykas att detta innebär att den höga kostnadsränta enligt 65 kap. 13 § SFL som eventuellt har påförts under redovisningsperioder som har infallit före ikraftträdandet av förslaget och som omfattas av anståndet, kan sägas ersättas av den lägre kostnadsränta som aktualiseras vid anstånd och som beräknas enligt 65 kap. 2–4 §§ SFL. Om det under de redovisningsperioder som har infallit före ikraftträdandet och som omfattas av anståndet inte har funnits ett underskott på skattekontot påförs ingen kostnadsränta för anståndet. Detta följer av 65 kap. 2 SFL, som bl.a. anger att ränta som ska påföras (kostnadsränta) ska beräknas när det finns ett underskott på skattekontot. När det gäller anståndsavgiften tas den ut med en viss procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljas. Regeringen bedömer därför att förslagen är förenliga med den aktuella regleringen i regeringsformen.

Ändringarna är inte av sådant slag att några övergångsbestämmelser behövs.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 7 april 2020 och tillämpas för tid från och med den 16 mars 2020.

Skälen för regeringens förslag: Med hänsyn till spridningen av det nya coronaviruset som orsakar sjukdomen covid-19 är det av stor betydelse att åtgärder snabbt vidtas för att dämpa effekterna av viruset för företag och samhällsekonomin. Det nya systemet för stöd vid korttidsarbete bör därför införas så snabbt som möjligt. Regeringen föreslår därför ett ikraftträdande redan den 7 april 2020. *Tillväxtverket* ställer sig bakom förslaget.

En förutsättning för stöd vid korttidsarbete är att löne- och arbetstidssänkningarna har stöd i avtal (15 och 16 §§ lagen om stöd vid korttidsarbete). Införandet av korttidsarbete förutsätter således att arbetstagare och arbetsgivare är överens om att åtgärden är lämplig för att möta en tillfällig och allvarlig ekonomisk svårighet. Korttidsarbete utgör vidare en förmån för såväl arbetsgivare som arbetstagare. Arbetstagaren får visserligen gå ner i lön men detta kompenseras av en proportionerligt större arbetstidsminskning. Arbetsgivaren mottar stöd direkt från staten. Mot denna bakgrund anser regeringen att det är motiverat att låta de nya bestämmelserna tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 16 mars 2020.

Behovet av övergångsbestämmelser behandlas under avsnitt 6.3.

8 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

8.1 Tillfälliga skattekrediter

I samband med finanskrisen 2008–09 infördes en tidsbegränsad lag om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall. Effekterna av denna lag utvärderades av Skatteverket (Utvärdering av effekterna av lagen [2009:99] om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall, dnr 131-75550-12/112). Denna utvärdering används i relevanta delar som underlag i denna konsekvensanalys.

8.1.1 Syfte och alternativa lösningar

Syftet med förslaget är att snabbt dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för företag i följderna av spridningen av coronaviruset och de åtgärder som vidtas för att minska spridningen. Förslaget bedöms vara ett

effektivt sätt att underlätta för företag som kortfristigt har problem med likviditeten. Om förslaget inte genomförs finns en risk att företag som i grunden är livskraftiga tvingas lägga ner sin verksamhet eller minska antalet anställda på grund av tillfälliga likviditetsproblem. Genom den allmänna och snabba likviditetsförstärkningen för företagen förväntas förtroendet inom näringslivet att stärkas. Eventuell oro för motpartsrisiker kan förväntas minska av förslaget.

8.1.2 Offentligfinansiell effekt

Det tillfälliga anståndet föreslås omfatta preliminär skatt för anställda, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Den samlade offentligfinansiella effekten av anstånd med betalning av de aktuella skatterna består av två deleffekter. Den första deleffekten är en ränteeffekt av de uppskjutna betalningarna, som påverkar statens lånebehov. Den andra deleffekten är den påverkan på statens uppbördsförluster som anstånden medför. Båda deleffekterna har i sin tur två motverkande effekter. När det gäller ränteeffekten så medför de uppskjutna betalningarna en räntekostnad för staten. Samtidigt påförs företagen som använder sig av anstånd en kostnadsränta och en anståndsavgift som sammantaget är högre än statens upplåningskostnad. Den offentligfinansiella nettoeffekten av de båda räntorna är därför positiv för staten. Även uppbördsförlusterna har två motverkande effekter. Som allmän princip gäller att uppbördsförlusterna ökar ju längre tid som förflyter mellan den skattepliktiga händelsen och skattebetalningen, dvs. om skattekrediten förlängs hinner fler företag att gå i konkurs innan skatten betalas. Samtidigt är syftet med de tillfälliga anstånden att förhindra konkurser genom att i grunden livskraftiga företag får hjälp att överbrygga tillfälliga likviditetsproblem. Hur dessa två effekter förhåller sig till varandra storleksmässigt är svårt att avgöra, men den samlade nettoeffekten är mindre än respektive effekt var för sig.

Möjligheterna till tillfälliga anstånd medför således att staten ökar risken för att det uppstår uppbördsförluster. Samtidigt utgår en anståndsavgift utöver den normala kostnadsräntan. Rent principiellt ska denna anståndsavgift spegla den ökade risken för uppbördsförluster.

Kostnadsräntan uppgår till basräntan, 1,25 procent. För de tillfälliga anstånden tillkommer en anståndsavgift på 0,3 procent per påbörjad kalendermånad på beviljat anståndsbelopp fram till och med förfallomånaden. Kostnadsräntan och anståndsavgiften motsvarar tillsammans en avdragsgill ränta i ett aktiebolag om 6,6 procent². Denna räntesats bedöms motsvara en marknadsränta för företag som tillfälligt behöver hantera en övergående likviditetsbrist.

Anståndsbeloppet

Under den period 2009 och 2010 som det fanns en möjlighet för företag att ansöka om tillfälliga anstånd för preliminär skatt för anställda och arbetsgivaravgifter beviljades anstånd med ett samlat belopp om 6 766 miljoner kronor. De tillfälliga anstånden fick maximalt omfatta två

² $(1,25 + [13 \times 0,3]) / (1 - 0,214) = 6,6$

månader. I det nuvarande förslaget föreslås att anstånden får omfatta tre månader. Om företagen utnyttjar anståndsmöjligheten maximalt och anståndsbeloppet justeras för ökningen av den samlade lönesumman mellan 2010 och 2019 (46 procent) kan det nuvarande förslaget antas medföra ett samlat anståndsbelopp för preliminär skatt och arbetsgivaravgifter om 14 800 miljoner kronor ($6\,766 \times 3/2 \times 1,46$).

Anstånds företagen svarade för sju procent av lönesumman i privat sektor.

Det aktuella förslaget innefattar även mervärdesskatt. Bedömningen är att möjligheten till anstånd kommer att utnyttjas i samma omfattning för mervärdesskatt som för arbetsgivaravgifter och preliminär skatt.

Den samlade mervärdesskatten för skattskyldiga som redovisade mervärdesskatt att betala uppgick 2019 till 696 659 miljoner kronor. De företag som beviljades anstånd för arbetsgivaravgifter och preliminär skatt 2009 svarade för sju procent av lönesumman i privat sektor. Om det antas att de mervärdesskattskyldiga företag som ser ett behov av anstånd redovisar mervärdesskatt i motsvarande omfattning som de arbetsgivare som förväntas ansöka om anstånd, kan det samlade anståndsbeloppet för mervärdesskatt uppskattas till 12 200 miljoner kronor ($696\,659 \times 0,07 \times 3/12$).

Sammantaget förväntas de tillfälliga anstånden uppgå till 27 000 miljoner kronor ($14\,800 + 12\,200$).

Ränteeffekt

Anstånden medför att betalningen av skatter och avgifter kommer att senareläggas med ett år. Statens räntekostnad för de senarelagda betalningarna antas motsvara räntan på en 5-årig statsobligation, som beräknas till 0,63 procent 2021. Detta medför att statens samlade räntekostnad för de senarelagda räntebetalningarna kan uppskattas till 171 miljoner kronor³.

Statens kostnader uppvägs av den kostnadsränta och anståndsavgift som företagen får betala på anståndsbeloppet. Kostnadsräntan uppgår till 1,25 procent och anståndsavgiften till 0,3 procent per månad. Den samlade kostnadsränta och anståndsavgift som företagen betalar på anståndsbeloppet uppskattas till 1 260 miljoner kronor⁴. Av det samlade beloppet antas hälften betalas under 2020 och hälften under 2021.

Uppbördsförlust

I Skatteverkets utvärdering av de tillfälliga anstånden konstaterades att den del av anstånds företagen som hade uppbördsförluster stod för 6,1 procent av anstånds företagens totala skatt. Med ett totalt anståndsbelopp om 27 000 miljoner kronor kan uppbördsförlusterna för anstånds företagen förväntas uppgå till ca 1 650 miljoner kronor ($27\,000 \times 0,061$).

³ Beräkningen följer Finansdepartementets beräkningskonventioner för uppskattning av effekter av ändrade regler för uppbörd, s. 48 ff, ($27 - [27/1,0063] = 0,171$)

⁴ Räntesatsen beräknas som summan av den månatliga kostnadsräntan och anståndsavgiften, $(1,25/12) + 0,3 = 0,4042$. Den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften beräknas som: $\sum_{t=1}^{12} (27 \times 0,004042) / 1,0063^t = 1,260$

Beräkningen är en statisk uppskattning av uppbördsförlusterna för den grupp företag som kan förväntas ansöka om anstånd. Beräkningen beaktar inte eventuella dynamiska effekter av ett införande av anstånd.

Införande av möjligheter till anstånd inverkar i sig på uppbördsförlusterna på två sätt. För det första kan uppbördsförlusterna förväntas öka, som en följd av att den ökade kredittiden medför att fler företag hinner gå i konkurs innan de betalat skatter och avgifter. För det andra medför möjligheterna till anstånd att ett antal konkurser förhindras, med minskade uppbördsförluster som följd.

Införandet av möjligheter till anstånd medför således att uppbördsförlusterna både ökar och minskar. Den kraftigt utökade kredittiden medför troligen att uppbördsförlusterna ökar i inte obetydlig grad och att denna ökning inte helt motverkas av att ett antal företag räddas från konkurs genom anståndsmöjligheten. I brist på annat underlag anser regeringen att det är rimligt att anta att införandet av utökade anståndsmöjligheter medför en nettoökning av uppbördsförlusterna som motsvarar den kostnadsränta och anståndsavgift som tas ut av anstånds företagen, dvs. 1 260 miljoner kronor. Detta antagande får anses rimligt också från utgångspunkten att kostnadsräntan och anståndsavgiften sammantaget anses motsvara en marknadsmässig ränta, och att en sådan ska spegla den risk som kreditgivaren tar. Uppbördsförlusten antas liksom kostnadsräntan och anståndsavgiften belöpa med lika delar på 2020 och 2021.

Samlad effekt

I tabellerna nedan sammanställs effekterna på det finansiella sparandet respektive budgetsaldot av införandet av tillfälligt anstånd.

Tabell 1 Effekt på det finansiella sparandet, miljarder kronor

	2020	2021
Ränteeffekt senarelagd skattebetalning	-0,17	0
Kostnadsränta och anståndsavgift	+0,63	+0,63
Uppbördsförlust	-0,63	-0,63
Nettoeffekt	-0,17	0

Anstånden avser skatter som är fastställda, men inte betalda. Det finansiella sparandet påverkas inte av den förskjutna betalningen, eftersom det avser periodiserade skatter. Däremot påverkas budgetsaldot av den senarelagda betalningen.

Tabell 2 Effekt på budgetsaldot, miljarder kronor

	2020	2021
Förskjutning av skattebetalning	-27,0	+27,0
Ränta senarelagd räntebetalning	-0,17	0
Kostnadsränta och anståndsavgift	+0,63	+0,63
Uppbördsförlust	-0,63	-0,63
Nettoeffekt	-27,17	+27,0

8.1.3 Makroekonomiska effekter

Åtgärden är riktad mot företag med likviditetssvårigheter, och bedöms få begränsade effekter på den makroekonomiska utvecklingen. Däremot är den ekonomiska effekten av åtgärden högst betydelsefull för anställda och andra intressenter i de företag som har problem att få lån och som utnyttjar möjligheten till anstånd. I ett scenario där en större delmängd av företagen använder möjligheten att begära anstånd bedöms åtgärden bidra till att stabilisera den makroekonomiska utvecklingen⁵.

8.1.4 Effekter för företag

Förslaget syftar till att hjälpa företag som befinner sig i akut likviditetsbrist. Genom att anstånd beviljas bedöms likviditetsbristen mildras och företagandet underlättas. Även företag som inte utnyttja möjligheten till anstånd kan gynnas eftersom åtgärden minskar tänkbara likviditetsproblem hos kunder och leverantörer. Genom att ge företagen möjlighet att ansöka om anstånd till september kan även företag som senare under 2020 drabbas av följderna av virusutbredningen stärka sin likviditet. Företagen kommer visserligen att betala en ränta för anståndskrediterna men räntekostnaden har en mycket mer begränsad effekt på företagens likviditet. Kostnadsräntan och anståndsavgiften motsvarar tillsammans en avdragsgill ränta i ett aktiebolag om 6,6 procent. Det är frivilligt att ansöka om anstånd. Förslaget har betydelse för alla företag som har anställda och som ansöker om och får anstånd. När det gäller aktiebolag är det ca 253 000 företag och när det gäller enskilda näringsidkare är det omkring 27 000 som har en eller flera anställda.

När det gäller mervärdesskatt är det ca 241 000 företag som har månadsvis redovisning av mervärdesskatt och ca 342 000 företag som redovisar kvartalsvis.

Tidsåtgången och den administrativa bördan för att ansöka om anstånd kan anses vara mycket begränsade. På grund av enkelheten kan förslaget anses vara väl inriktat mot mindre företag.

⁵ Bernanke et al (1994) understryker betydelsen av den finansiella kanalen för konjunkturcykeln. Bernanke, B., Gertler, M., & Gilchrist, S. (1998). The financial accelerator in a quantitative business cycle framework (No. w6455). National Bureau of Economic Research.

8.1.5 Effekter för miljön, jämställdheten, för enskilda och offentlig sektor och fördelningseffekter

Åtgärden är tidsbegränsad och förväntas därför inte ha några nämnvärda effekter när det gäller miljön eller jämställdheten. Direkta effekter för enskilda och offentlig sektor och fördelningseffekter kan också anses vara kortfristiga. Åtgärdens kortfristiga effekt är samtidigt betydelsefull för anställda och andra intressenter i de företag som har problem med likviditeten och som utnyttjar möjligheten till anstånd.

8.1.6 Effekter för sysselsättning

Åtgärden förväntas stärka sysselsättningen kortfristigt genom att stärka företagens likviditet och därmed minska behovet av uppsägningar eller risken för företagskonkurser.

8.1.7 Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget medför tillkommande kostnader för Skatteverket för att utveckla systemstöd, ta fram ny ansökningsblankett, ärendehantering och informationsinsatser. Kostnaderna uppskattas sammanlagt till 24 miljoner kronor.

När det gäller effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna är de aktuella bestämmelserna om anstånd utformade på ett sådant sätt att de kan antas leda till få överklaganden. Bedömningen är att det främst är bestämmelsen om att anstånd beviljas endast om inte särskilda skäl talar emot det som skulle kunna leda till att vissa beslut överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Regeringen bedömer att eventuella tillkommande kostnader som detta skulle kunna medföra kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar för Sveriges Domstolar.

8.1.8 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kallat EUF-fördraget, är statligt stöd i princip oförenligt med den inre marknaden. I artikel 107.1 i EUF-fördraget anges vissa kriterier som ska vara uppfyllda för att en åtgärd ska klassas som statligt stöd. Det anges bl.a. att det endast är då statliga medel används för att ge vissa företag ekonomiska fördelar på ett sätt som påverkar konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna som en åtgärd kan utgöra ett statligt stöd. För att en åtgärd ska anses påverka konkurrensen ska den vara selektiv. Det betyder att åtgärden kommer att ge ekonomiska fördelar endast till vissa företag, t.ex. företag inom en viss bransch. I detta sammanhang bör det lyftas fram att alla företag som i rättsligt och faktiskt hänseende befinner sig i samma situation utan åtskillnad kan beviljas det aktuella anståndet. Regeringen bedömer därför att den föreslagna åtgärden inte är selektiv och därmed inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget. Någon skyldighet att anmäla förslaget till kommissionen i enlighet med

förfarandet i artikel 108.3 i EUF-fördraget finns därför inte. Förslaget bedöms även i övrigt vara förenligt med EU-rätten.

Reglerna för mervärdesskatt är i stor utsträckning harmoniserade inom EU. Grunden för regelverket finns huvudsakligen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet). I fråga om betalning av mervärdesskatt framgår av artikel 252 att mervärdesskattedeclarationen ska lämnas inom två månader från redovisningsperiodens utgång. Huvudregeln är att betalning av mervärdesskatten ska ske när deklARATIONEN lämnas, men medlemsstaterna får fastställa en annan förfallodag för betalning, se artikel 206. Även förslagen om anstånd med betalning av mervärdesskatt bedöms därför vara förenliga med EU-rätten.

8.2 Korttidsarbete

De offentligfinansiella effekterna beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av de föreslagna förändringarna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt och för att bedöma andra effekter än de offentligfinansiella effekterna kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas.

8.2.1 Syfte och alternativa lösningar

För att svensk industri och andra exportberoende näringar ska kunna öka tillväxten och produktiviteten på längre sikt är det viktigt att svenska arbetsgivare har god omställningsförmåga. Utformningen av nuvarande system för korttidsarbete erbjuder inte svenska arbetsgivare samma omställningsförmåga och villkor vid tillfälliga svårigheter jämfört med arbetsgivare i viktiga konkurrentländer. Detta eftersom det befintliga svenska systemet för korttidsarbete – till skillnad från systemen i viktiga konkurrentländer – förutsätter en aktivering av regeringen vilket endast kan ske vid synnerligen allvarliga konjunkurlägen. Det nya systemet för stöd vid korttidsarbete som föreslås är permanent och öppet, vilket innebär att stöd kan lämnas utan aktivering och utan hänsyn till det allmänna konjunkurläget. Syftet med det nya systemet för stöd är främst att utjämna den konkurrensnackdel som funnits för svenska arbetsgivare. Ett annat syfte är att göra Sverige mer attraktivt för investeringar genom att förbättra villkoren för arbetsgivare samt minska riskerna för arbetslöshet bland anställda.

Ett alternativ till den föreslagna lösningen hade varit att göra det befintliga systemet för stöd mer generöst och tillgängligt. Detta hade kunnat ske genom att höja ersättningsnivåer eller att ändra villkoren för aktivering så att aktivering kan ske redan vid mindre allvarliga konjunkurlägen. Dessa lösningar hade visserligen inneburit att det svenska systemet gjordes mer konkurrenskraftigt på så sätt att det blir mer attraktivt för arbetsgivare att ansöka om stöd och att detta kan ske i fler

situationer än tidigare. Dessa justeringar hade emellertid inte adresserat den grundläggande skillnaden i villkor för svenska arbetsgivare och arbetsgivare i viktiga konkurrentländer. Nämligen att de senare kan få stöd med hänsyn till förhållanden hos den enskilda arbetsgivaren, oberoende av det allmänna konjunkurläget och aktivering av regeringen. För att uppnå detta måste det införas ett öppet och permanent system. Mot denna bakgrund bedömer regeringen att de alternativa lösningarna är mindre lämpliga för att uppnå det angivna syftet.

8.2.2 Offentligfinansiella effekter

Tabell 8.3 redovisar den beräknade offentligfinansiella kostnaden för förslaget om ett konkurrenskraftigare system för stöd vid korttidsarbete. Utgifterna kommer att belasta budgetens utgiftssida.

Tabell 8.3 Offentligfinansiell effekt för stöd vid korttidsarbete

Miljarder kronor, fasta priser och baser

	2020	2021	2022	Varaktig effekt
Korttidsarbete	-2,42	-0,35	-0,35	-0,35

Källa: Egna beräkningar.

Utredningen uppskattar att statens kostnader för stödet på längre sikt (den varaktiga kostnaden) i genomsnitt kommer att uppgå till 300–600 miljoner kronor per år. Det bör ses som den uppskattade kostnaden vid balanserad konjunktur, dvs. när ekonomin varken befinner sig i hög- eller lågkonjunktur. Vid en lågkonjunktur kommer enligt utredningen kostnaderna öka, medan en högkonjunktur medför minskade kostnader. Utredningen bedömer även att statens kostnader kommer att vara relativt låga de första åren då stödet införs. Efter hand när stödet blir mer etablerat kommer kostnaden att öka mot den långsiktiga kostnaden.

Arbetsförmedlingen och *Skatteverket* anser att utredningens kostnadsberäkningar är bristfälliga. Rimligheten är enligt Skatteverket svår att bedöma eftersom referenser saknas. Skatteverket anser att en grov kostnadsberäkning med hjälp av siffror från andra länder med liknande stöd kan vara lämplig.

I linje med Skatteverkets förslag används det tyska stödet vid korttidsarbete av ekonomiska skäl (*Kurzarbeitergeld konjunkturell*) som riktmärke för att beräkna den förväntade direkta kostnaden för det svenska stödet. Det tyska systemet utgjorde ett viktigt riktmärke för utredningens arbete och villkoren i det tyska systemet liknar dem i det nuvarande förslaget⁶.

⁶ Det tyska systemet riktar sig till företag med tillfälliga ekonomiska svårigheter. Som godtagbara ekonomiska skäl räknas generella ekonomiska förändringar eller externa produktionsstörningar. Systemet är permanent och används både vid ekonomiska kriser och vid mer normala ekonomiska förhållanden. Dock har systemet historiskt justerats för att bli mer förmånligt under ekonomiska kriser, något som t.ex. skedde i samband med den senaste finanskrisen. Det kan därmed ses som en kombination av det nuvarande svenska

För att uppskatta antalet berörda arbetstagare i Sverige används i ett första steg uppgifter om antalet personer i det tyska systemet för perioden 2007–2018⁷. År 2009 utesluts dock på grund av den då rådande finanskrisen. Under 2009 var i genomsnitt 1,1 miljoner tyska arbetstagare i korttidsarbete varje månad, vilket utgör extraordinärt höga siffror jämfört med övriga år. Vid motsvarande ekonomiska situation på den svenska arbetsmarknaden bedöms att det nuvarande stödsystemet för korttidsarbete skulle aktiveras av regeringen och därmed bära majoriteten av kostnaden för stöd vid korttidsarbete.

Med 2009 exkluderat uppgår det genomsnittliga antalet tyska arbetstagare i korttidsarbete till 85 626 personer per månad. Baserat på skillnader i antal arbetade timmar på årsbasis utgör storleken på den svenska arbetsmarknaden 13 procent av den tyska arbetsmarknaden. Det innebär att antalet tyska arbetstagare i korttidsarbete skulle motsvara 11 295 personer i genomsnitt per månad i Sverige.

I Tyskland används korttidsarbete framför allt inom tillverkningsindustrin⁸ (se Crimmann m.fl., 2010)⁹, och enligt utredningen bedöms det även bli fallet i Sverige. Då tillverkningsindustrin i Tyskland står för en större andel av den totala sysselsättningen än i Sverige, behöver siffran för Sverige justeras ned. Andelen av det totala antalet sysselsatta i svensk tillverkningsindustri utgör 66 procent av motsvarande andel i Tyskland. Det uppskattade antalet personer för Sverige minskas därför i motsvarande grad till 7 455 personer i genomsnitt per månad (66 procent av 11 295 personer).

I propositionen om införandet av det nuvarande systemet för stöd vid korttidsarbete (prop. 2013/14:1) samt i utredningens betänkande görs följande antaganden om fördelningen av arbetstidsminskning på de tre fasta nivåerna 20, 40 och 60 procent. Av berörda arbetstagare antogs att 75 procent skulle komma att omfattas av den första nivån (20 procents arbetstidsminskning), 15 procent av den andra nivån och 10 procent av den tredje nivån. Den genomsnittliga arbetstidsminskningen blir då 27 procent¹⁰.

Baserat på mikrodata från Fasit¹¹ uppgår den för kostnadsberäkningen relevanta genomsnittliga månadslönen till 32 700 kronor. Denna genomsnittslön är baserad på att inkomsttaket för stödet bestäms till

stödet vid djupa ekonomiska kriser samt det nu föreslagna stödet som ska gälla vid normala konjunkturyckler. Det tyska systemet medger i normalfallet stöd i maximalt 6 månader. Vid exceptionella händelser för specifika industrier eller regioner kan tiden förlängas till 12 månader. Vid exceptionellt djupa lågkonjunkturer kan tiden förlängas till ytterligare 24 månader. Vid en arbetstidsförkortning på 20 procent innebär det svenska systemet en större kostnadsavlyftning för arbetsgivaren jämfört med det tyska. Vid minskningar på 40 eller 60 procent innebär dock det tyska systemet en större kostnadsavlyftning för arbetsgivaren. För arbetstagarna är subventionen approximativt likvärdig i de två systemen.

⁷ Uppgifter från <https://statistik.arbeitsagentur.de> nedladdade 2019-09-30.

⁸ Med tillverkningsindustrin avses genomgående tillverkning- och utvinningsindustrin samt byggverksamhet. Även jordbruk, skogsbruk och fiske är inkluderat; dessa utgör dock försumbara andelar i både Sverige och Tyskland.

⁹ Crimmann, A, F Weisner & L Bellman (2010), "The German Work-Sharing Scheme: An Instrument for the Crisis", Conditions of Work and Employment Series No. 25, ILO.

¹⁰ Den genomsnittliga arbetstidsförkortningen i det tyska systemet uppgår till 29 procent.

¹¹ Fasit 2017 v3, med prognos för 2020.

44 000 kronor i månaden, i enlighet med utredningens förslag¹². Givet bedömningarna om antalet personer i korttidsarbete, fördelning av arbetstidsförkortningen enligt tidigare antaganden, samt beräknad genomsnittslön, uppgår den varaktiga kostnaden för stödet till 0,35 miljarder kronor per år.

För 2020 står staten för tre fjärdedelar av kostnaden i stället för en tredjedel. Med anledning av den påtagligt högre subventionsgraden bedöms den genomsnittliga arbetstidsminskningen bli högre än vad som antas i beräkningen av den varaktiga kostnaden. Följande antaganden om fördelningen av arbetstidsminskning på de tre fasta nivåerna 20, 40 och 60 procent görs för 2020. Av berörda arbetstagare antas att 10 procent kommer att omfattas av den första nivån (20 procents arbetstidsminskning), 15 procent av den andra nivån och 75 procent av den tredje nivån. Den genomsnittliga arbetstidsminskningen blir då 53 procent. Till följd av spridningen av det nya coronaviruset förväntas även fler personer än normalt befinna sig i korttidsarbete. Givet ett BNP-gap på -1%, en bedömning med mycket stor osäkerhet, ger en jämförelse med Tyskland att dubbelt så många som normalt kommer att återfinnas i korttidsarbete. Det tyska systemet är inte lika generöst mot arbetstagare och arbetsgivare som det svenska systemet för 2020, så antalet personer kan bli högre i Sverige. Samtidigt är systemet nytt och viss infasning är rimlig. En samlad bedömning är därför att dubbelt så många personer som normalt återfinns i korttidsarbete. Det resulterar i en kostnad för stödet på 2,42 miljarder 2020.

Konjunkturinstitutet betonar att kostnadsberäkningarna för 2020 av naturliga skäl är mycket osäkra. Det beror på att den uppkomna situationen med covid-19 är unik i sitt slag och det därför är svårt att dra lärdomar av historiskt användande av korttidsarbete. *Konjunkturinstitutets* bedömning är att det finns en betydande uppåttrisk på det kostnadsbelopp som regeringen anger.

De årliga kostnaderna sammanfattas i tabell 8.3. I beräkningarna beaktas att kostnaden för 2020 utgör en effekt från och med den 16 mars 2020, samt att statens står för tre fjärdedelar av kostnaden vid korttidsarbete under 2020 för att därefter stå för en tredjedel av kostnaden.

Enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner beaktas generellt endast statistiska och partiella effekter i budgetberäkningar. Det vill säga, beräkningarna beaktar inte hur bl.a. utbud och efterfrågan på arbetskraft samt nivån på arbetslöshet förväntas påverkas med kontra utan ett infört stöd vid korttidsarbete. Som påpekas av *Ekonomistyrningsverket* kan det dock vara relevant att diskutera och försöka beräkna hur införandet av stödet indirekt påverkar utbetalningar av arbetslösersättning samt därigenom även intäkter av inkomstskatter och arbetsgivaravgifter, för att på så sätt få en mer heltäckande bild av hur de den offentliga sektorn påverkas av förslaget. Det kräver dock antaganden om kontrafaktiska utfall, dvs. antaganden om individens utfall på arbetsmarknaden med

¹² I det nuvarande systemet finns ett inkomsttak på 40 000 kronor. Taket innebär att om en arbetstagare som har en månadslön som överstiger 40 000 kronor omfattas av korttidsarbete så beräknas det statliga stödet på 40 000 kronor, vilket innebär att staten i sådana situationer lämnar stöd med mindre än en tredjedel av kostnaden för korttidsarbete. Utredningen föreslår att detta tak höjs till 44 000 kronor. Taket regleras i förordning.

kontra utan ett nytt stöd vid korttidsarbete, vilket är behäftat med betydande svårigheter och osäkerhet.

Anta som ett första extremfall att ingen av de berörda arbetstagarna i avsaknad av stöd skulle sakna anställning i ordinarie omfattning. Ett sådant utfall kan bero på omfattande dödviktseffekter (att personerna hade behållit sina nuvarande jobb även i avsaknad av stöd). De föreslagna relativt strikta kriterierna för att erhålla stöd vid korttidsarbete förväntas dock leda till begränsade dödviktseffekter. Det bedöms därför troligare att hänföra en sådan effekt till att varslade personer kan erhålla en ny ekvivalent anställning utan någon mellanliggande period av arbetslöshet. Givet detta scenario – att ingen blir arbetslös i avsaknad av stödet – ökar kostnaden med de minskade intäkterna av inkomstskatter och arbetsgivaravgifter som härrör till den del av kostnaden (löneminskningen) som bärs av arbetstagaren. Sammantaget beräknas detta första extremfall innebära en ökning av den varaktiga kostnaden med 0,32 miljarder kronor.

Anta däremot, som ett andra extremfall, att avsaknaden av stöd vid korttidsarbete i stället skulle resultera i en ökad arbetslöshetsnivå ekvivalent med antalet heltidspersoner som en given månad får stöd för korttidsarbete¹³. Som exempel, fem heltidsarbetande personer med 20 procents arbetstidsförkortning motsvarar därmed en arbetslös person som tidigare arbetade heltid. Det utbetalda korttidsstödet utgör då en fullständig ersättning för arbetslöshetsersättningen. Arbetstidsminskningen motsvarar därmed fullt ut minskade utbetalningar av arbetslöshetsersättning. Att stödet betalas ut bedöms i detta fall även innebära en indirekt intäkt av arbetsgivaravgifter och inkomstskatter på den del av nedsättningen som bekostas av staten och arbetsgivaren¹⁴. Givet dessa antaganden beräknas den varaktiga kostnaden i det andra extremfallet totalt minska med 0,50 miljarder kronor.

Utifrån ovanstående beräkningar, baserat på de två extremfallen, följer att de kontrafaktiska effekterna summerar till noll om i genomsnitt 39 procent av arbetstidsförkortningen en given månad i stället skulle realiseras som arbetslöshet. Hur nära detta ligger den verkliga siffran är mycket osäkert. Relevanta empiriska studier uppvisar stor variation i sina resultat, se sammanställning och diskussion i Jans (2009)¹⁵. Bland annat därför att andelen som blir arbetslösa till följd av uppsägningar och arbetslöshetens varaktighet påverkas av faktorer som konjunkturens utveckling, bransch, egenskapen hos dem som varslas, huruvida samhället går in med olika former av stödinsatser eller arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt socialförsäkringssystemens utformning. Dessa faktorer har också förändrats över tid, vilket ytterligare ökar osäkerheten om vilken siffra som är mest relevant i dagsläget.

¹³ Här antas att inflödet och utflödet till arbetslöshet varje månad balanserar varandra på ett sådant sätt att den varaktiga ökningen av arbetslöshetsnivån motsvaras av antalet heltidsekvivalent sysselsatta personer i korttidsarbete en given månad.

¹⁴ Här görs följande antaganden: Det är behäftat med kostnader för arbetsgivaren att varsla och säga upp personal, och därefter nyrekrytera när ekonomin blir bättre. Arbetsgivaren är därför beredd att betala en del av kostnaden för nedsättningen eftersom minst motsvarande kostnad skulle påföras vid ökad personalomsättning, förknippas med uppsägningar.

¹⁵ Jans, A-C (2009), "Konsekvenser av varsel och uppsägningar"; Arbetsförmedlingen Working Paper 2009:3.

8.2.3 Effekter för sysselsättning

Resonemang och modeller baserade på ekonomisk teori implicerar såväl positiva som negativa effekter på den varaktiga sysselsättningen av att införa stöd vid korttidsarbete (se Cahuc m.fl. (2014)¹⁶ och Cahuc (2019)¹⁷ för detaljerade redogörelser).

Exempel på positiva teoretiska effekter av att införa korttidsarbete är att stödet bidrar till att öka den genomsnittliga längden på en given anställning. Enligt grundläggande s.k. sök- och matchningsmodeller inom nationalekonomi, se t.ex. Cahuc m.fl. (2014), förknippas detta i normalfallet med lägre arbetslöshet och högre sysselsättning i ekonomin till följd av att det blir mer lönsamt för företag att öppna jobbvakanser, dvs. aktivt söka efter ny personal att anställa. Denna effekt relaterar till delar av syftet med att införa ett nytt system för stöd vid korttidsarbete, nämligen att göra det mer attraktivt för multinationella företag att förlägga verksamheter och rekrytera personal i Sverige.

Med korttidsarbete undviker vidare ett antal personer de perioder av arbetslöshet som riskerar att följa på uppsägningar. En omfattande forskning visar på genomsnittliga negativa framtida sysselsättnings-effekter för personer som drabbas av sådan arbetslöshet (Jans, 2009). I lågkonjunktur kan stödet därför potentiellt bidra till att minska risken för s.k. persistens i arbetslösheten, dvs. att en konjunkturell uppgång i arbetslösheten också kan leda till en varaktigt högre arbetslöshet. Men även vid balanserad konjunktur kan förslaget ha positiva effekter på arbetsutbudet. Enligt Jans (2009) är äldre personer överrepresenterade bland dem som blir uppsagda i samband med varsel, och en relativt vanlig följd är då att individen går i någon form av pension. Med stöd vid korttidsarbete kan detta minska och därmed bidra till att hålla upppe arbetsutbudet bland äldre personer, vilket har en positiv effekt på den varaktiga sysselsättningen. Risken för negativa sysselsättningseffekter genom minskad efterfrågan på regionala varor och tjänster minskar också med möjlighet till korttidsarbete.

Exempel på negativa effekter är att stödet kan göra det svårare för personer med svagare ställning på arbetsmarknaden att erhålla sysselsättning eftersom det gynnar personer med mer permanent anställning framför andra grupper på arbetsmarknaden. Det riskerar leda till ökad utslagning från arbetsmarknaden av svaga grupper, vilket i sin tur medför ett minskat arbetsutbud och lägre varaktig sysselsättning i ekonomin som helhet. Det förhållandet att stödet framför allt gynnar arbetsmarknadens ”insiders”, dvs. personer med både stark ställning på arbetsmarknaden och med stort inflytande på lönesättningen, riskerar även medföra negativa effekter på lönebildningen. Detta då insiders minskade risk för arbetslöshet förväntas leda till högre lönekrav i ekonomin som helhet, vilket resulterar i lägre varaktig sysselsättning och högre jämviktsarbetslöshet.

Stöd vid korttidsarbete kan vidare försvåra för expansiva företag att finna kvalificerad arbetskraft, då dessa kan vara ”inlåsta” i företag med

¹⁶ Cahuc, P, S Carcillo & A Zylberberg (2014), *Labor Economics*, MIT Press.

¹⁷ Cahuc, P (2019), ”Short-Time Work Compensation Schemes and Employment”, IZA World of Labor 2019: 11 v2.

stöd för korttidsarbete. Vetskapen om att det finns möjlighet till framtida korttidsarbete bör även generellt minska incitamenten för anställda i mindre expansiva företag att proaktivt söka anställning i mer expansiva företag, för att på så sätt minska risken för framtida arbetslöshet. Denna minskade rörlighet på arbetsmarknaden innebär ökade kostnader för företag att öppna jobbvakanser (rekrytera ny personal). Enligt sök- och matchningsmodeller bidrar detta till lägre varaktig sysselsättning och högre arbetslöshet i ekonomin som helhet.

Empirisk forskning kring effekterna av korttidsarbete fokuserar nästan uteslutande på användandet under ekonomiska kriser, och då framför allt under den senaste finanskrisen. Forskningsgenomgången i Cahuc (2019) indikerar att korttidsarbete som används vid kriser troligtvis inte har någon varaktig effekt på sysselsättning och arbetslöshet, men att fördelaktiga effekter inte helt kan uteslutas. Med aktuellt förslag kommer korttidsarbete dock även att kunna användas vid normala konjunktursvängningar.

En samlad bedömning, utifrån ovanstående diskussion, är att förslaget att införa ett öppet och permanent system för stöd vid korttidsarbete innebär försumbara effekter på den varaktiga sysselsättningen, antalet arbetade timmar och arbetslösheten. Det är en bedömning med betydande osäkerhet, eftersom det saknas relevanta empiriska undersökningar som relaterar till användandet av korttidsarbete under hela konjunkturcykeln.

Mer tydligt från forskningen är att system för korttidsarbete generellt förväntas bidra till att jämna ut variationer i aggregerad arbetslöshet och sysselsättning över tid.

8.2.4 Effekter för företagen

Företag med tillfälliga ekonomiska svårigheter som uppfyller kraven för stöd vid korttidsarbete förväntas gynnas av förslaget. Dessa företag kommer kunna hantera exogena och tillfälliga efterfrågesvängningar och störningar i verksamheten utan att behöva säga upp personal. Stödsystemet är öppet för alla typer av företag och branscher. Samtidigt är det känt att anställningsförhållanden varierar mellan olika branscher. Historiskt har avtal om arbetstidsförkortning varit vanligast inom industrin. Det är därför troligt att förslaget framför allt gynnar industriföretag.

Potentiellt kan expansiva företag, branscher och regioner missgynnas av förslaget. Även konkurrerande företag som inte söker stöd kan möjligen missgynnas. Som diskuteras ovan kan förslaget innebära inlåsnings-effekter av personer med eftertraktade kompetenser. En sådan inlåsnings försvårar nyrekryteringar för växande företag.

Stöd enligt det nya systemet för stöd vid korttidsarbete ska endast lämnas i särskilda fall. Det är arbetsgivarna som genom en välmotiverad ansökan och underlag ska visa att förutsättningarna för stöd är uppfyllda. Vid behov ska arbetsgivaren kunna redovisa ytterligare underlag som efterfrågas vid prövningen av ansökan. Förfarandet innebär också att arbetsgivarna i ansökan ska redovisa förhållandevis detaljerade uppgifter om arbetstagare, anställningar och arbetade timmar m.m. I samband med avstämning ska den faktiska tillämpningen av arbetstids- och löneminskningar redovisas på samma detaljnivå. Detta innebär i sig en viss administrativ börda för arbetsgivarna. Samtidigt är det rimligt att anta att

ett företag som ställs inför en oväntad situation med ett kraftigt fall i efterfrågan eller orderingång för sin egen del arbetar aktivt med ekonomiska analyser av företagets situation. Det bidrar till att begränsa den tillkommande administrativa bördan. Arbetsinsatsen som föranleds av en ansökan om korttidsarbete bör även ställas mot den arbetsinsats som kan förväntas uppkomma vid rimliga alternativ till korttidsarbete, främst varsel. Det är därför inte uppenbart att korttidsarbete innebär en ökad administrativ börda för företaget jämfört med alternativa lösningar.

8.2.5 Effekter för offentlig sektor

Enligt utredningen har förslaget inte några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen eller för kommunernas organisation och verksamhet. Regeringen delar den bedömningen.

Stödet kan dock påverka den kommunala sektors skatteintäkter via indirekta effekter. En uppskattning av den indirekta effekten, baserat på uppgifterna i tabell 8.3 redovisas i tabell 8.4.

Tabell 8.4 Indirekta effekter för regioner och kommuner

Miljarder kronor, fasta priser och baser

	2020	2021	2022	Varaktigt effekt
Regioner	0,21	0,03	0,03	0,03
Kommuner	0,39	0,06	0,06	0,06

Till tabell 8.4 tillkommer även andra möjliga indirekta effekter. I den mån alternativet till korttidsarbete är att berörda individer blir arbetslösa motsvarande antal timmar och då har arbetslöshetsersättning, bedöms införandet av stödet inte innebära någon påtaglig förändring av den kommunala sektors skatteintäkter. Om alternativet till korttidsarbete i stället är anställning utan någon förändring av arbetstiden, på grund av dödviktseffekter eller att personal som varslas snabbt kan finna nytt arbete, kommer stödet medföra minskade kontrafaktiska skatteintäkter för den kommunala sektorn. Förslaget kan dock, oavsett vilken effekt som dominerar, i linje med vad utredningen anger, förväntas innebära positiva inkomsteffekter för lands- och glesbygdskommuner där många av landets industrier är belägna. Individer i dessa kommuner som varslas måste troligtvis i relativt hög grad flytta till en annan del av landet för att komma närmare de lediga jobben. Stödet skulle därmed kunna innebära stabilare sysselsättning och mindre svängningar i lands- och glesbygdskommunernas skatteunderlag.

8.2.6 Effekter för enskilda

Främst två grupper av individer bedöms gynnas av förslaget. En är ägare av företag som via erhållit stöd för korttidsarbete inte behöver säga upp personal och därmed snabbare kan återgå till normal produktion efter en tillfällig nedgång. Förslaget bedöms även gynna individer som kan

förväntas kunna komma i fråga för korttidsarbete. För dessa individer kan stödet bidra till ökad anställningstrygghet.

De som kan missgynnas av förslaget är ägare av företag där verksamhetens expansion skulle kunna bromsas av minskad rörlighet på arbetsmarknaden. Även personer som önskar arbete skulle kunna missgynnas om företag som använder korttidsarbete genomför färre nyrekryteringar och det därigenom finns färre jobb att söka.

8.2.7 Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Enligt utredningen bedöms förslaget inte ha några konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten. Regeringens bedömning är dock att stödet av flera skäl kan komma att få vissa direkta effekter på den ekonomiska jämställdheten. Ett av skälen är att stödet främst förväntas gynna grupper av ägare av företag och anställda där män är i majoritet. Förslaget förväntas framför allt gynna industriföretag, se avsnitt 8.2.4 där skillnaderna i andelen anställda kvinnor respektive män är större än för näringslivet totalt. Över 70 procent av de anställda inom industrin är män. I näringslivet som helhet är det även så att fler män än kvinnor har en tillsvidareanställning, vilket ökar sannolikheten att erhålla stöd¹⁸. Detta indikerar att män i högre utsträckning än kvinnor kan gynnas ekonomiskt av förslaget, och att den ekonomiska jämställdheten minskar. Den sammantagna bedömningen är dock att förslaget sannolikt inte medför några större permanenta konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten.

8.2.8 Effekter för inkomstfördelningen

Givet att individens alternativ till korttidsarbete är arbetslöshet, bedöms förslaget påverka den ekonomiska standarden för anställda inom näringslivet, och i synnerhet inom industrin, positivt. Den genomsnittliga ekonomiska standarden bland anställda inom industrin och inom näringslivet är högre än för befolkningen som helhet. I den mån den genomsnittliga ekonomiska standarden i dessa grupper av anställda är representativ för dem som kommer att beröras av förslaget kan förslaget således förväntas bidra till ökade ekonomiska skillnader. Lägre betalda grupper på arbetsmarknaden kan i högre grad förväntas bli arbetslösa i stället för att omfattas av korttidsarbete, eftersom de är anställda i sektorer där varsel snarare än korttidsarbete kan förväntas vara vanligare jämfört med i industrin.

De individer som tydligast gynnas av förslaget är ägare av företag, i synnerhet inom industrin, se avsnitt 8.2.4. I den utsträckning förslaget har en positiv effekt på företagets resultat kan det förväntas påverka avkastningen på ägarkapitalet. Då ägandet av denna typ av kapitaltillgångar är koncentrerat till den övre delen av inkomst-

¹⁸ En av förutsättningarna för stöd är att arbetsgivaren ska ha använt sig av andra tillgängliga åtgärder för att minska kostnaden för arbetskraft. Sådana åtgärder kan handla om att genomföra uppsägning av personal som inte är tillsvidareanställd och som inte bedöms verksamhetskritisk, t.ex. konsulter, inhyrd personal eller tillfälligt anställd personal.

fördelningen förväntas förslaget bidra till ökade ekonomiska skillnader. Regeringen bedömer dock att förslagets samlade effekter på inkomstfördelningen är små och tillfälliga.

8.2.9 Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Tillväxtverket föreslås bli den myndighet som prövar ansökningar om godkännande och även i övrigt sköter handläggningen enligt det nya systemet för stöd. Tillväxtverket ska vidare utöva viss tillsyn och kontroll. För att möjliggöra att detta sker på ett effektivt sätt kommer Tillväxtverket genom förordning ges möjlighet att begära in vissa uppgifter från Skatteverket. Tillväxtverket ska också se till att arbetsgivare får en god information om stödet, villkor och ansökningsförfarandet.

I genomsnitt bedöms ca 7 500 personer uppbära stöd för korttidsarbete under en given månad. Givet en stödperiod om sex månader, inkommer varje månad ansökningar som berör 1 250 personer. Givet en genomsnittlig företagsstorlek på 250 personer och att varje ansökan berör en tredjedel av de anställda, motsvarar det 15 ansökningar per månad. Givet att 25 procent av alla ansökningar avslås, inkommer 20 ansökningar per månad, eller 240 per år. För 2020 motsvarar det totalt 380 ansökningar under året.

Tillväxtverket har uppskattat tillkommande kostnader för hanteringen av korttidsarbete till 20 miljoner kronor för 2020 och därefter 8 miljoner kronor årligen. Kostnaderna föranleds bl.a. av ett behov av utbildning och nyrekrytering av personal. Regeringen bedömer att den uppskattning av tillkommande kostnader som Tillväxtverket har gjort är rimlig och att Tillväxtverket därför bör tillföras begärda medel.

Beslut enligt lagen om stöd vid korttidsarbete kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det finns skäl att utgå ifrån att endast ett begränsat antal av de beslut som fattas till följd av införandet av det nya systemet för stöd vid korttidsarbete kommer att överklagas. Bedömningen görs därför att förändringen endast i begränsad omfattning kommer att ge upphov till en ökad måltillströmning för de allmänna förvaltningsdomstolarna. De ökade kostnader som detta kommer medföra bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

8.2.10 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

8.2.11 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha några effekter för miljön.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Ändringen i *första stycket* innebär att Skatteverket efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) får bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari–september 2020. Genom en redaktionell ändring anges i *första punkten* att det som avses är sådan avdragen skatt och sådana arbetsgivaravgifter som avses i 26 kap. 19 § 1 skatteförfarandelagen.

Andra punkten, som är ny, innebär att anstånd också kan ges för betalning av mervärdesskatt som ska redovisas i en mervärdesskatte-deklaration enligt skatteförfarandelagen. Det innebär också att mervärdesskatt vid import som redovisas enligt tullagen (2016:253) eller mervärdesskatt som redovisas enligt lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster inte kan omfattas av anstånd. Begränsningen till mervärdesskatt som redovisas i en mervärdesskattedeklaration innebär att sådan felaktigt debiterad mervärdesskatt som ska redovisas i en särskild skattedeklaration enligt 26 kap. 35 § SFL inte omfattas av möjligheten till anstånd. Vidare gäller att anstånd kan beviljas om redovisningsperioden för skatten är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal. Den som har beskattningsåret som redovisningsperiod för mervärdesskatt kan alltså inte få anstånd enligt de nu aktuella bestämmelserna.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den tidigare möjligheten till förlängt anstånd till och med den 17 januari 2011 tas bort eftersom den hittills gällande tidsbegränsningen är obsolet. Vidare görs en ändring som innebär att anstånd med betalning av avdragen preliminär skatt, arbetsgivaravgift och mervärdesskatt får beviljas för högst tre redovisningsperioder vardera om redovisningsperioden är en kalendermånad. Anstånd med mervärdesskatt får dock beviljas för högst en redovisningsperiod om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal. Det innebär att anstånd avseende mervärdesskatt kan ges för sammanlagt tre månader, oavsett om redovisningsperioden är en månad eller ett kalenderkvartal.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att anståndstiden får bestämmas till längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att anståndstiden upphör. Detta innebär att anståndsbeloppet ska betalas senast vid en viss tidpunkt som infaller efter anståndets upphörande. Övriga ändringar är redaktionella med anledning av att skattebetalningslagen (1997:483) ersatts av skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övriga ändringar är språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om återkallelse av anstånd.

Ändringen innebär att om anståndet har återkallats ska anståndsbeloppet betalas senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen, som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

Övriga ändringar är redaktionella (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om kostnadsränta.

Ändringen är redaktionell (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om anståndsavgift.

I *första stycket* görs ett tillägg om att anståndsavgiften tas ut från och med kalendermånaden efter att anstånd beviljas till och med den kalendermånad då anståndet ska betalas enligt 1 § tredje stycket, dvs. senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att anståndstiden upphör. Övriga ändringar är redaktionella.

Ändringen i *andra stycket* innebär att anståndsavgiften ska betalas senast den förfalldag som avses i 1 § tredje stycket, dvs. den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att anståndstiden upphör. Vidare görs ett tillägg som innebär att om anståndet har återkallats ska anståndsavgiften betalas senast den förfalldag som anges i 3 §, dvs. den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

Ändringen i *tredje stycket* är redaktionell (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om betydelsen av termer och uttryck.

Ändringen är redaktionell (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om att skatteförfarandelagens bestämmelser om debitering av skatt samt om betalning av skatt som omfattas av anstånd gäller när anstånd har beviljats med stöd av lagen.

Ändringen är redaktionell (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om att skatteförfarandelagens bestämmelser om bestämmande, debitering och betalning av skatt gäller för anståndsavgift enligt lagen.

Ändringen är redaktionell (se kommentaren till 1 §).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om omprövning och överklagande.

Ändringen är redaktionell (se kommentaren till 1 §)

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 7 april 2020. Det innebär att Skatteverket från och med den dagen kommer att kunna bevilja anstånd för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter som avser ersättning utbetald från och med den 1 januari 2020, dvs. inbetalningen per den 12 februari 2020. För mervärdesskatt ska anstånd kunna beviljas för betalning av skatt som avser redovisningsperioder som infaller från och med januari 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

De nya bestämmelserna träder enligt *första punkten* i kraft den 7 april 2020. De ska dock enligt *andra punkten* tillämpas för tid från och med den 16 mars 2020. Enligt *tredje punkten* ska, för stöd som lämnats enligt 5 a §, följande gälla för stödmånader som infaller under perioden den 16 mars 2020 till och med den 31 december 2020. Vid tillämpning av 13 § ska löneminskningen uppgå till 4, 6 respektive 7,5 procent om arbetstidsminskningen är 20, 40 respektive 60 procent. Vid tillämpning av 17 § andra stycket ska preliminärt stöd lämnas med ett belopp som motsvarar 98,6 procent av underlaget i 17 § första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3 och 7.2.